

ת"פ 1463/04 - מדינת ישראל נגד אלכסי אرونסקי - נוכח

בית משפט השלום בקריה גת

4 באוגוסט 2020

ת"פ 1463-04-19 מדינת ישראל נ' ארוןסקי
בפני כב' השופטת נגה שמואלי-מאייר, סגנית נשיא

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז عمית חומר - נוכח

ב ג ד

הנאשם

אלכסי ארוןסקי - נוכח
ע"י ב"כ עוז איתמר סיון - נוכח

מזה דין

א. רקע עובדתי

1. על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום המתווך, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שימש השוטר ישראלי אדרי (להלן: "השוטר"), כסוכן מטרתי.
2. בכל המועדים הרלוונטיים לכתב האישום, השתמש הנאשם ברכב מסווג מסוודה לנטייס 323 מ"ר 9848123 (להלן: "הרכב").
3. זאת ועוד, במועד הרלוונטי לכתב האישום, השתמש השוטר במכשיר טלפון נייד אשר סופק לו, ובו מותקנת אפליקציה "טלגראס" (להלן: "האפליקציה").
4. על פי הנטען בעובדות כתב האישום המתווך, ביום 08.01.2019, ב时刻 15:00, יצר השוטר קשר בהודעה באמצעות האפליקציה, עם "User" המופיע באפליקציה תחת שם המשתמש "Organica" II, בה השתמש אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), במסגרת שאל השוטר את الآخر: "כמה 2 אח?", ובתגובה לכך, השיב الآخر: "200 אבל מתחלים בחמש אם מתאים לך".
5. בשלב זה ציין השוטר כי הוא מעדייף מוקדם יותר, והשניים קבעו לשוחח שוב בעוד שעיה.
6. באותו היום, בסמוך לשעה 11:16, פנה השוטר לאחר בהודעה באמצעות האפליקציה ובה כתב: "מה קורה אחשלי אפשר?", והآخر השיב לו: "כן אחי איזה עיר?".
7. בהמשך, המשיכו השוטר והאחר להתכתב בהודעות באמצעות האפליקציה, במסגרתן ציין الآخر כי אין אפשרות להגיע לאסוף את הסמים, ולאחר איניות פרטיהם, ביקש الآخر מהשוטר כי: "תשלח לי כתובת אח'".
8. באותו מועד בסמוך לשעה 19:50, כתב הנאשם לאחר בהודעה באמצעות האפליקציה: "אני יכול לטונול בכניסה לעיר וניפגש שם". בתגובה לכך, שלח الآخر לשוטר את ה "User" של הנאשם.
9. בהמשך, התכתב השוטר בהודעות באמצעות האפליקציה עם הנאשם, תחת שם המשתמש "ChhSy", והשניים קבעו להיפגש בתחנת הדלק "סונול" ברחוב הדром 2 בקרית גת (להלן: "המקום").
10. באותו היום, בסמוך לשעה 20:30, הגיע הנאשם למקום ברכב ונפגש עם השוטר, ובנסיבות אלו מסר הנאשם לשוטר סם מסוכן מסווג קנבוס במשקל של 2.14 גרם נתנו, ואילו השוטר מסר לו בתמורה סך של 200 ל"נ.
11. בהמשך למחרה לעיל, בסמוך לשעה 20:50, שלח הנאשם הוודהה קולית לשוטר, באמצעות האפליקציה, ובה שאל: "...איך החומר אהבת?". מיד ובתום, משחטיב השוטר כי הוא מרוצה, השיב לו הנאשם: "مبسوט עליך יאUCH תודה רבה".
12. במקביל, פנה אף الآخر לשוטר באמצעות הוודהה באמצעות האפליקציה וביקש ממנו כי יחווה דעתו לגבי הסוחרה והשירות.

עמוד 1

13. במעשיו כמתואר לעיל, סייע הנאשם לאחרר לסתור باسم מסוכן.
14. עוד נטען, כי ביום 25.03.2019, בסמוך לשעה 09:37, החזיק הנאשם ברכב בסם מסוכן מסוג קניבוס במשקל של 17.60 גרם נתו, לצריכתו העצמית, וכי ביום 25.03.2019, בסמוך לשעה 19:40, בדירה ברחוב בנימיון 6/40 באשקלון, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קניבוס במשקל של 2.29 גרם נתו, לצריכתו העצמית.
15. בגין אלו הורשע הנאשם **בסייעת לעבירה של יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים לפי סעיפים 13 + 19** לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-31 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים" או "הפקודה") + סעיף 31 לחוק העונשין התשל"ז-1977; **ובבעירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) + (ג) סיפא לפకודה.**
16. במסגרת הסדר הטיעון הצהירה המאשימה כי תגביל את עתירתה העונשית ל- 6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלוות, ומנגד, הוסכם כי ההגנה תוכל לטעון לעונש קראות עינה. עוד הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שייתקבל תסוקיר בעניינו, שיבחן לבקשת ההגנה את שאלת ביטול הרשותה.
17. בעניינו של הנאשם התקבלו **שני تسקרים**, ובוסףם, המליך שירות המבחן לבטל את הרשותה הנאשם, ולהשיט עליו עונש בדמות 150 שעות של"צ. בגין התסקרים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחוי' משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישומיים, ייחסו לעבירות, ההליכים הטיפוליים שנעשו בעניינו, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא עולה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותן נתוני הרלוונטיים לשאלת העונש שלאילם אתייחס בהמשך.
18. **מחוות דעת הממונה שהוגשה בעניינו של הנאשם ביום 22.07.2020**, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

19. המאשימה עמדה על חומרת מעשי של הנאשם, ועל הנسبות לחומרה שנלווה אליו והפנתה לכך שהסייע המיויחס לנאשם בעבירות הסחר باسم הינו ממשי. לאור כל אלה, עתירה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם כולל הנע בין 6 לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בסופו של יום, טענה המאשימה כי אין מקום להורות על ביטול הרשותה של הנאשם נוכח חומרת העבירות המיויחדות לו ולאור כך שהנאשם לא הוכיח כל פגיעה קונקרטית בתעסוקתו. עם זאת, לאור התסקרים החיוبيים שהוגשו בעניינו, היותו חף מהרשעות קודמות, הודהתו והחיסכון בזמן השיפוט, בקשה המאשימה (כאמור) להשיט על הנאשם עונש בדמות 6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, וכן ענישה נלוות בדמות מאסרים מותניים, קנס, התחייבות כספית, פסילת רישיון נהיגה בפועל ומותנית.
20. מנגד, הסגנור לא הציג (מטיעים השמורים עמו) מתחם עונש ההולם את מכלול מעשי של הנאשם, ואולם, התנגד למתחם אותו הציגה המאשימה. לגופו של עניין, הפנה הסגנור לנסיבות המקלות שבביצוע העבירות ולאחר מכן שהמדובר באירוע בודד, לכך שהסייע המיויחס לנאשם אינו מצוי ברף חמורה גבוה, ולכן שמעובדות כתוב האישום ניתן ללמוד כי המבצע העיקרי הנהו אותו אחר ולא הנאשם (בעוד שאותו אחר אכן ניתן את הדין על מעשי). לעניין נסיבות העוסקה הפנה הסגנור להודאתו של הנאשם במיויחס לו, לקבלת האחריות מצדיו, לחסכו בזמן השיפוט ולתסקרים החיוביים שהתקבלו בעניינו. עוד טען הסגנור כי לנאשם יגרם נזק קונקרטי ככל שהרשעתו תיויתר על כנה. בשל כל אלה, עתר בא כוח הנאשם שלא לפגוע בנאשם ובתעסוקתו בנמל אשדוד (שבוגד כתענטתו בנמל כעובד קבלן) ולהשיט עליו הענישה שהומליצה על ידי שירות המבחן. לחילופין, טען הסגנור, כי ככל שבית המשפט ימצא לנכון להוثير את הרשותה הנאשם על כנה, אז יש מקום להסתפק בענישה בדמות מאסר מותנה, קנס, ופסילת רישיון מותנית.

21. למען שלמות התמונה יציין, כי בהמשך להיתר שקיבל הסגנור מבית המשפט להמציא מסמכים התומכים בעתרתו להורות על ביטול הרשותה הנאשם, לאחר שלב הティיעונים לעונש, הלה הגיע הودעה לבית המשפט ביום 15.06.2020, בה שב וטען כי יש מקום להורות על ביטול הרשותה הנאשם. בעניין זה הפנה הסגנור לכך שהנאשם עבד עבור לאיורים שבמוקד כתוב האישום בתחום אבטחת מידע; בהמשך, לאור כתוב האישום שהוגש כנגדו בתיק דן, הנאשם הפסיק העבודה בתחום זה ואולם, משאב למקום עבודתו, מעסיקו הדיוו מפרויקט שעירב את שירות בתי הסוהר והנאשם נאלץ לעבוד בתחום התקשרות באותו מקום העבודה; בהמשך לכך, הנאשם נאלץ לעזוב את מקום העבודה בשל שינוי האמור והשכר הנמור שקיבל בעקבות כך. עוד נטען כי הנאשם מבקש לשוב לעסוק בתחום של אבטחת מידע ולהתකדם בתחום וכי יש לשקל את ביטול הרשותה בהתחשב בהוראת סעיף 17ב לחוק הגנת הפרטויות, תשמ"א-1981, הימנו עולה כי מי שבאמתחטו הרשותה

פלילית שיש עמה קלון לא יוכל לעסוק כממונה על אבטחת מידע.

22. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה الأخيرة", שיתף כי הינו אדם אחראי ייצרני, ומסר כי הרשעה תפגע בתעסוקתו בתחום אבטחת המידע והלוגיסטיקה ובתקומותיו בתחום זה. לאור האמור, ביקש הנאשם כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה

23. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים על כך שמדובר מעשי של הנאשם מהווע "איירוע" אחד, ובהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק **בתיקון 113 לחוק העונשין** ופרש לאחר מכן בפסקתו של בית המשפט העליון, אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש הולם; ולאחר מכן אגזר את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה אם יש מקום לסתות לקולה מהמתחם שנקבע או שהוא יש לקבוע את העונש בגדירו (אודות המתווא לגזירות העונש, ראו למשל: [ע"פ 8641 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל](#), (05.08.2013)).

ג. קביעת מתחם העונש הולם

24. כאמור בסעיף 40(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש הולם תישא בהתאם לעקרון הילימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידה הפגיעה בהם ובמידניות העונשה הנוגגת.

25. באשר **לערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם, נדמה כי אין צורך להזכיר מיללים אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המוסוכנים נחקרה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ועל רכשו. הסמים המופצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביטחונם הן של המשמש עצמו והן של הציבור בכללותו, וזאת ממשר לנזקים הגוףנים המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בהם, נגע ההतמכרות מביא בעקבותיו גם להרחבת מעגל הפשיעה, כאשר המכור לסתם מפתחה לביצוע עבירות נוספות כדי למן לעצמו את מנת הסם הבאה.

26. הדברים מקבלים משנה תוקף ככל שעסוקין בעבירות הסחר הסם, כאשר לא בכך מצא המחוקק לקבוע בצדיה עונש מרבי חמור ביותר, בדמות 20 שנות מאסר. בדומה למחוקק, ובעקבותיו, גם בתי המשפט מצוים להילחם בדיל קשה נגד עברייני הסמים, ולא כל שכן נגד אלו המספקים אותם. נגע הסמים פשה בארץנו כמגיפה ומרתיעים. קר, שומה על בתי המשפט להעביר את המסר כי את חלקם במלחמה בגין זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. קר, שמי יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו דבריו של כב' השופט מ' חישן בע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאלי, פ"ד נח (2) 739 (2004); ודבוריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 7070/03 **עליאן זnid נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (03.04.2006)) (הדברים

נאמרים באופן כללי, כאשר ברוי כי שיקול החרטהה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש הולם). 27. לנוכח הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, וביחד בשים לב לעובדה כי הנאשם חזיק סמים לצרכתו העצמית בכמות שאינה גבוהה; ס"יע לשחר בשם מסוון בהזדמנות אחת בעבר תמורה כספית; בשים לב למשקל הסם שאינו גבוה וכי מדובר בסמים "קלים" מסווג קנבוס - נדמה כי **מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים** במקרה הנה מושחת אך אינה מציה ברף הגבהה ביותר.

28. וביתר פירוט, בבחינת **הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות**, נתתי דעתך בראש ובראשונה לסוג הסם אותו החזיק הנאשם לצרכתו העצמית ולשם אותו ס"יע לשפק ולמשקלם. המדובר בסמים מסוכנים מסווג הקנberos הנמנים עם "הסמים הקלים" ואינם מצויים במדד חומרה גבוהה מבין הסמים השונים. כמוון שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל בראש ולו לרוגע במקרים שגם סם "קל" זה עלול להסביר ולסבירתו. בכל הנוגע למשקל הסם שסופק, הרי שהמדובר בכמות שאינה גבוהה. עם זאת ולהחומרה הבאתית בחשבון כי הנאשם ביצע את המעשה לשם הפקת רווח כספי קל ומהיר, אם כי יאמר כי בעבודות כתוב האישום לא פורשה התמורה שקיבל הלה עבור הסיווע לאוות אחר, ואולם ניתן להניח שהתמורה לא הייתה גבוהה יותר מהתמורה שקיבל الآخر מביצוע העסקה המושלמת (200 נ').

29. בכל הנוגע לסוגיות **מתחמי הענישה** שיש לקבוע בעניינים של המטייעם לדבר עבירה יzion, כי אין לקבוע בצורה אוטומטית כי מתחם העונש הולם בעבירה של סיווע לשחר בסמך, הינו מחcitת מהמתחם שהיה נקבע אילו היה מדובר בעבירה המוגמרת של סחר בסמך. אכן, לפי סעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של המטייע לעבור עבירה הינו מחcitת העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. ואולם, ברי כי כשם שעונשו של כל נאשם בעבירה כזו או אחרת צריך להיבחן לגופו, כך גם קביעת מתחם העונש הולם בעניינו של המטייע צריכה להיעשות בהתאם לכל הפרמטרים הנקבעים בסעיף 40(ג)(א) לחוק, ובשים לב למאפייניו ומרכיביו של מעשה הסיווע עצמו.

30. ברוח הדברים האמורים, נתתי דעתך למדת מעורבותו של הנאשם ביצוע העבירה. בעניין זה ולחומרה נתתי דעתך לכך שהנהשם ביצע פעולות אקטיביות לצורכי הסיווע לביצוע עבירת הסחר, ובמה התכתבות עם השוטר באמצעות אפליקציה ה"טלגראס", שהינה פלטפורמה ייעודית המטייעת לסוחרי הסמים בהפצחת הסמים תוך שמירה על אNONIMITY, דבר המקשה על גורמי אכיפת החוק בבעור נגע הסמים; העבירה פיזית של הסם לידי השוטר; ובקשה לאחר ביצוע העסקה לקבל הימנו חוות דעת בנוגע לאיכות הסם. מנגד ולקולה, נתתי דעתך שמעובדות כתוב האישום המתוקן עליה כי "הרוח החיה" שמאחורי העבירה היה الآخر (שלא אוטר ולא הוועד לדין), אליו פנה השוטר לצורכי אספקת הסם, ועמו בא דין ודבירם בכל הקשור לכמות הסם ומהירותו. תפקידו של הנאשם אמר כן, הסתכם בכך שתיאם עם השוטר את מקום מסירת הסמים, ולמעשה שימוש כשליח (ותעד על כך גם עבירת הסיווע בה הורשע), ועל כן נראה כי מידת אשמו ביצוע העבירה אינה גבוהה באופן מיוחד.

31. **בכל הנוגע לשיבות שהביאו את הנאשם לביצוע עבירת הסיווע לשחר בסמך מסוכן**, כפי העולה מتفسיריו שירות המבחן, להה טعن בשירות המבחן כי בתקופה הרלוונטית התמודד עם קשיים כלכליים על רקע שריפת הדירה בה התגורר. לדבריו, עבירת הסיווע לשחר בסמך, בוצעה לאחר שקיבל הצעה מאדם אחר (אשר ממנו רכש סמים באמצעות האפליקציה), לסיווע לו בהעברת הסמים לאדם שלישי, בתמורה לרווח כלכלי, ובשל מצוקתו הכלכלית, הסכים לכך. ברי כי אין בדברים האמורים כדי להצדיק את מעשיו החמורים של הנאשם.

32. כמו כן, אין להタルם מכך שהשוטר (שבין הנאשם לבינו לא הייתה הכרות מוקדמת), הוא שיזם את עסקת הסמים. ואולם, אין בכך כדי לפטור את הנאשם מאחריותו בפלילים (והדבר אף לא Natürlich), אך נדמה כי ניתן לכך משקל מסוים במסגרת סעיפים 40(ט)(א)(2) – 40(ט)(א)(5) לחוק העונשין (וראו גם, ע"פ 1224/07 אברהם בלבד נ' מדינת ישראל, [פורסם בnbsp;[10.02.2010]; יע"פ 5268/04 ליזדמלה מינין נ' מדינת ישראל, [פורסם בnbsp;[07.11.2005]). אם כי, המשקל שייתן לכך לא יהיה גבוה. שכן, אף אם היה זה השוטר שיזם את עסקת הסמים, הרי שהוא לא הפעיל על הנאשם כל לחץ ממשי, וכן גם הבהיר, תוך שההשם היה חופשי כל העת לסרב לבקשתם.

33. לבסוף, כתוצאה מביצוע עבירת הסיווע לשחר בסמך, לא נגרם נזק ממשי כלשהו, אולם זאת אף מושם ש"הquina" של הסם היה שוטר שהופעל על ידי משטרת ישראל. אשר על כן, אין להעניק משקל לkolלה לנסיבה אחרת זו. מה עוד, שאלו הן דרך של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק ישיר ומידי שנגרם כתוצאה מביצוען, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרוב ואורך הטווח שהן גורמות, וניתן לשקל את הדברים גם בבדיקה הנזק הפוטנציאלי הטעון בעבירות הסמים.

34. **בכל הנוגע למידניות הענישה הניתנת בעבירת הסיווע לשחר בסמך אותה עבר הנאשם**, ולצד חובתו הכלכלית של בית המשפט לנוקוט ביד קשה כנגד סוחרי הסמים ולהחמיר בענישתם (ראו למשל, ע"פ 16/16 גל שרע נ' מדינת ישראל, [פורסם בnbsp;[27.02.2017], והഫניות שם), סקירת הפסיקה מעלה כי **בדין כל**, בגין העבירה המוגמרת של סחר בסמך הקנובוס במקרים במשקלים של גרים בודדים, נקבעים מתחמי ענישה הנעים בין מספר חודשים מאסר, שניית לרצותם בעבודות שירות, לבין 12 חודשים מאסר בפועל - הכול בהתאם לנסיבות השונות. ברוח הדברים האמורים, והיות ורובם של פסקין הדין עוסקים בנאים שהורשעו בכמה עבירות של סחר בסמך או בעבירות נוספת שנלו לעבירה זו, הרי שלעתים קשה "לבודד" מהפסיקה את העונש המושת בין עבירות אחת בלבד. להלן מספר פסקין דין בעבירה המוגמרת מהר ניתן להזכיר ולמלוד על מדיניות הענישה הניתנת בעבירות הסיווע בה הורשע הנאשם, כך ראו למשל, רע"פ 5698/17 מיכאל ליפצר נ' מדינת ישראל (פורסם בnbsp;[04.09.2017); ת"פ (שלום רם') 4127-11-17 מדינת ישראל נ' אחמד אלבאז (פורסם בnbsp;[23.09.2019); רע"פ (שלום ק"ש) 46914-06-18 מדינת ישראל נ' רباب חגי'אי (פורסם בnbsp;[03.12.2019); ת"פ (שלום ק"ש)

- ת"פ (שלום -ם) 19-05-7420 **מדינת ישראל נ' יעקב שמואל בלוי** (פורסם ב公报, 16.09.2019); ת"פ (שלום -ם) 17-07-56059 **מדינת ישראל נ' מתן רוח** (פורסם ב公报, 12.03.2018); ת"פ (שלום -ם) 18-03-17959 **מדינת ישראל נ' יעקב זלבאני** (פורסם ב公报, 28.10.2019); ת"פ (שלום ק"ש) 18-03-40331 **מדינת ישראל נ' יעקב יעקב** (פורסם ב公报, 11.03.2019); ת"פ (שלום -ם) 18-53375 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** (פורסם ב公报, 25.09.2019).
 35. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוגעת בעבירות החזקת סט לצריכה עצמית** אותה עבר הנאשם, הרי שסקירת ההחלטה מעלה כי מתחם העונש הנוגע הינו מסר מותנה וקנס, ובמקרים החמורים יותר עד מספר חדשים מצומצם של עבודות שירות, ראו לעניין זה, ת"פ (שלום -ם) 19-32879 **מדינת ישראל נ' רוני חייגלוב** (פורסם ב公报, 08.03.2020); ת"פ (שלום אש) 17-06-22715 **מדינת ישראל נ' רוי אחלאקי** (פורסם ב公报, 13.01.2019); ת"פ (שלום ת"א) 17-09-26341 **מדינת ישראל נ' שמעון וקנין** (פורסם ב公报, 10.11.2019).
36. כאן גם ניתן, כי לא הaturalית מההחלטה שהוגשה מטעם של הצדדים, אולם העיון בה געשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, בرع"פ 12-7996 **אליהו יוסף נ' מדינת ישראל** (פורסם ב公报, 23.01.2013), פסיקה אליה הפנתה המאשימה, בית המשפט השלים קבע מתחם עונש הולם הנע בין 7-18 חודשים מסר לכל עבירה סחר בסמים הנקbos (בכמויות מעט גבוהות מהמקרה שליפני). עם זאת, בית המשפט הביא בחשבון לחומרה נסיבות שאין מעניינו, תוך שהנאשמים שם ביצעו מספר עבירות סחר, כמו גם העובדה שהעבירות בוצעו על ידי הנאשמים בצוותא חדא.
37. על כל פנים, נהיר לביית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, בהם הושטו עונשים החורגים לחומרה או לקולה מדיניות הענישה הנוגעת, כפי שזו הוצאה לעיל. כך גם ברי, כי ככל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאותם פסקי דין ספציפיים שמשרתו את האינטרס שלו. הדבר אך טבעי, שכן הענישה היא לעולם אינדיוידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באրיתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב"
 (ע"פ 10/5768 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] 08.06.2015)). לעומת זאת גזור עונשו של נאשם על סמן כתורות העבירות שבhan הוא הורשע, ויש להתחשב מכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. כך גם, מילא עליינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקל בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזרת הדין (ראו לעניין זה, ע"פ 13/1903 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] 25.06.2013)).
 38. ככלם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוגעת, ולנסיבות הקשורות בביבוע העבירות, הרini לקבוע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינווע מתחם העונש ההולם בין מספר חדש מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 10 חודשים מסר בפועל.

ד. **שאלת ההרשעה**

.39

- על פי החלטה הפסקה, אשר לא שונתה בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין^ג משוחכה ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם,oSiom ההליך המשפטי ללא הרשעה "עשה רק במקרים חריגים שבחריגים, בהם היחס שבין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה, אינו סביר (ראו לעניין זה, למשל, רע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ**, [פורסם ב公报] 14.04.2010); רע"פ 14/5100 **מסארווה נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] 28.07.2014); ורע"פ 14/7224 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] 10.11.2014)). זאת ועוד, בפסקה המנחה בשאלת הימנעות מהרשעה נקבע כי זו מותנית בהצטבר שני גורמים: האחד, על הרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, סוג העבירה מאפשר ביטול הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקול ענישה אחרים (ראו לעניין זה, ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "פרשת כתב") וע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש, פ"ד נ(3) 682 (1996)). כן ראו את מבחני העזר בעניין זה, כפי שעמד עליהם כב' השופט שי לון בפרשת כתב ואת פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, 690 (2000)).
 40.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועינתי בתסקיר השירות המבחן, שוכנעתי כי מקרה זה אינו נמנה בגדר אוטם מקרים חריגים שבהם יהיה זה מוצדק לסתות מהכלל לפיו נאשם

שUber עבירה ירושע בדיינו. מצאתי, כי עניינו של הנאשם איןנו נופל לגדר אותם "חריגים שבחריגים" או שמתק"ימות בו אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהרשעתו. ובמה דברים אמורים?

.41

במקרה הנדון, מצאתי כי לנוכח חומרת מעשיו של הנאשם, ישנו קושי של ממש להימנע מהרשעתו מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. ביטול הרשותו של הנאשם עלולה לשלווה לו ולציבורו כולו מסר מוטעה של סלחנות, [ע"פ (מחוזי באר שבע) 15-05-15 **מדינת ישראל נ' פנחס דודו**, [פורסם ב公报] (20.09.2015)).

.42

בענייננו, לא שוכנעתי שיש מקום להתחשבות כה מיוחדת של בית המשפט בגיןם, עד כדי ביטול הרשותו בדיון. סבורתני כי נדרש גם נדרש כי יוטל עליו אותו כתם פלילי, וטוב שידע כי בית המשפט לא ינקוט בסבלנות ובסובלנות כלפי סוחרי הסמים ועווריהם. כאן אף מצאתי להזכיר את פסיקתו של בית המשפט המחוזי מרכז [ע"פ (מחוזי מרכז) 15-03-24457 **ביב גוטרמן נ' מדינת ישראל**, [פורסם ב公报] (30.08.2015)], שם נקבעה מעין "**מקבילות כוחות**", כאשר מידת הפגיעה הקונקרטית שהוכחה נדרשת כתנאי להימנעות מהרשעה תעמוד ביחס ישיר לחומרת העבירות המוחוסות לנегод (והדברים אף נלמדים מהתנאי הדורש קיומו של יחס בלתי סביר בין חומרת העבירה לבין מידת הפגיעה בגיןם).

.43

התנאי לפיו הימנעות מהרשעתו של הנאשם לא תביא לפגיעה מהותית בשיקולי ענישה אחרים, הינו למעשה תנאי שבלי עין, ולכן על פניו היה די באמור עד כי לדוחות את בקשתו של הנאשם לביטול הרשותו. יחד עם זאת, לא עצור הילוכי בנסיבות זו, ואצין כי הנאשם אף לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת כי הרשותה תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בתעסוקתו או בשיקומו. קר, הנאשם **לא הציג ولو בדיל ראייה** שיא בה כדי ללמד על כך שתעסוקתו או פרנסתו עלולות להיפגע בצורה משמעותית וקונקרטית אם יירושע בדיון. כל שנטען בעניין זה, הוא כי הנאשם עובד בתחום אבטחת המידע, ומלבד העובדה כי עצם ניהול ההייליך כבר פגע בפרנסתו ומנע הימנו להשתתף בפרויקט של שירות בית הסוהר, הרי שהרשעה תפגע גם בתעסוקתו העתידית בתחום אבטחת המידע לאור האמור בסעיף 17ב(ג) לחוק הגנת הפרטויות התשמ"א - 1981, המונע מאנשים בעלי עבר פלילי לשמש כממונאים על אבטחת מידע בגין מסויימים.

.44

ראשית אצין, כי הנאשם לא הציג כל תימוכין לכך שתעסוקתו נפגעה כבר מעצם ניהול ההייליך, טענות אלו נתענו בעלה, ומשכך אין בידי לקבלן. קר גם בכל הנוגע לטענותו של הנאשם בדבר הפגיעה האפשרית בתעסוקתו לאור שאיפתו להתקדם מעובד קבלן לעובד מן המניין בנמל אשדוד. מה עוד, שטענותו לפגיעה אפשרית בתעסוקתו בתחום אבטחת המידע בהתאם לסעיף 17ב לחוק הגנת הפרטויות אין לה על מה שטਸמור. סעיף 17ב לחוק הגנת הפרטויות קובע כדלקמן:

(א) **הגופים המפורטים להלן חייבים במינוי אדם בעל כשרה מתאימה שהיא ממונה על אבטחת מידע (להלן - הממונה)...**

(ג) **לא ימונה ממונה מי שהורשע בעבירה שיש עמה קלון או בעבירה על הוראות חוק זה.**

.45

עם זאת, הנאשם לא טען כי הוא משתמש כו�ן על אבטחת מידע באחד מן הגופים המפורטים בסעיף, או כי מינויו ממונה מעובב בשל ההייליך הפלילי, אלא רק הצביע על **כוונה אפשרית ועתידית לעבוד כממונה בתחום אבטחת המידע**, תוך שהרשעה בעניינו יכול ותפגע באופן המוצעו שלו. ויזכור, כי לנאים ובאו כוחו ניתנה אפשרות להגיש אסמכתאות לבית המשפט בדבר הפגיעה הקונקרטית בתעסוקתו של הנאשם, אף לאחר שלב הティיעונים לעונש, אך מסמכים כגון אלו לא הוגשו. משאלו פני הדברים, הרי הרשותה בעניינו של הנאשם מהוות כו�ן לכל היותר פגיעה אפשרית וערטילאית בלבד בתעסוקתו, ובטע שלא ניתן לומר כי מדובר בהמודבר

בפגיעה מוחשית וקונקרטית. והנה בעניינו, בשעה שהנאשם הורשע בין היתר בביצוע עבירה **סיווע לסתור בסמים**, בנסיבות אלה, כאמור, היה על הנואם להוכיח פגיעה **משמעותית ומוחשית** בעתידו ובעתסוקתו, וזאת הוא לא עשה.

.46

למעלה מן הצורך אצין, כי על מנת לחסום את דרכו של הנואם מלעסוק כממונה על אבטחת מידע, יהיה צורך להזכיר בהורשע יש קלון, אך גם מטעם זה נראה, כי כל עוד לא הוכרע שיש קלון בעבירה, הרי שהפגיעה האפשרית בתעסוקתו של הנואם בעתיד, אינה מוחלטת. במאמר מסווג אטען, כי מלבד העובדה שהצדדים כללו לא ביקשו מבית המשפט לחת את הדעת לעניין זה, הרי ששאלת הקלון כוון הינה תיאורטית גרידא, תוך שהנאשם לא טען כי הוא מתמודד בעת על משרת ממונה ספציפית, מה גם שלא ניתן לצפות כייזה גוף הלה עשוי להתמודד בעתיד (אם ואחר) והיכן, ועל כן הכרעה בעניין זה אינה רלוונטית בעת לא ניתן לשקלול את השיקולים הקונקרטיים לגוף המשרה המבוקשת. מכיוון שכן, וכיון ששאלת הקלון לא נשקלת רק לאור חומרת העבירה ונסיבותיה, אלא אף נשקלת לאור המשרה (הספציפית) בה מבקש הנואם לכהן, נראה כי הכרעה בעניין זה בעת תחטא לכוונות החוק ותהיה בגדר "רתימת העגלה לפני הסוסים" (וראו לעניין זה דבריו של כ' השופט א' לוי ברגץ **פלונית (א') כ' היועץ המשפטי לממשלה**, פסקאות 34-30 (2008)).

.47

אכן, הנואם נעדר עבר פלילי, והוא בנסיבות העבירות, לקח אחראיות על מעשיו, עבר הליך שיקום, ומתסקרי שירות המבחן מצטירת תמונה של אדם נורטטיבי שمعد, וכן בהחליט עומדים לזכותו ויביאו ללא ספק להקללה בעונשו. אך לאור כל המפורט לעיל, לדידי, אין בכוחם של אלו להוות הצדקה לביטול הרשותתו בדיון. מכל הטעמים האמורים, הרי מורה כי **הרשעות של הנואם תיוותר על כנה**.

גזירת הדין

.48

כעת נותר לגזר את עונשו של הנואם, ולצורך כך, במצבות החוק בסעיף 40א לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות ביצוע העבירות.

.49

בעניין זה נתתי דעתך לכך כי הנואם הודה במינויו והביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר; להיותו חף מהרשעות קודמות; לחזור הזמן מעת ביצוע העבירות; לעובדה שהנאשם הביע חרטה על מעשיו; וכי מאז האירועים שבמועד כתוב האישום נמנע הנואם מלשוב ולהסתבר בפליליים. עוד אצין, כי הבהיר בחשבונו את הפגיעה שעוללה להיגרם לנואם ככל שיושת עליו עונש מאסר, וכן לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לכך שהכללא זר לו.

.50

עוד ולבסוף, ניתן להעניק משקל מסוים לעובדה כי הנואם שהוא פרק זמן לא מבוטל בנסיבות מאחוריו סורג ובריח ותקופה ממושכת נסافت תחת תנאים מגבלים. ברוי כי הלייכי המעצר אינם עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם, יש להניח שהוא לכך כדי להציג עbor הנואם את הפסול שבסעיפים, ואף ניתן לשקלול זאת במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

.51

כל אלה, על פניו, היו צרכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזר את עונשו של הנואם ברף הנמור של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40א(א) לחוק העונשין, שכונתי כי יש מקום במקרה הנדון לסתות לקללה מהמתחם שקבועתי לעיל, וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכון של ממש כי הנואם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמרו?

.52

מעוין בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של

הנאם מיום 09.01.2020, עולה כי מאז ביצוע העבירות, הפסיק הנאם לחייב את צריכת הסמים (טור של דבריו החל את השימוש בהם בשל טראומות שחוותה במבצע "עופרת יצוקה" בו השתתף במסגרת שירותו הצבאי), וכי בדיקות השתן שמשנו נמצאו לא שרידי סם. כמו כן, במהלך תקופת צו פיקוח המעצרים שהושת עליו, הנאם השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית. שירות המבחן מסר כי הנאם שיתף עמו פעולה באופן מלא, הגיע בעקבות למפגשים ומסר בדיקות שtan.

במפגשים לך הנאם חלק מרכזי בתהליכי הקבוצתי, עבר תהליכי התבוננות משמעותית באשר למעורבותו בעבירה, תוך נכונות לבצע שינויים חיוביים בדףו התנהגותו וחטיבתו. במסגרת הטיפול העיריך שירות המבחן כי יכולתו של הנאם להיות דרכי התמודדות אלטרנטטיביות ונורמטיביות במצבים מורכבים ובתנאי לחץ, הוביל **לצמצום הסיכון הנש�� הימנו לביצוע עבירות נוספות**. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאם בעל רמות תפוקודיות גבוהות במיוחד בחלק ניכר ממשורי חייו, עת גדל בסביבה בטוחה עם בסיס להתפתחות תקינה, **טור שביצוע העבירה על ידו הינה חריגה ואינה מבטאת את אורת חייו של הנאם בדרך כלל**.

.53

עוד מצא השירות לצין, כי להערכתו, הנאם בעל מודעות עצמית גבוהה, אישיות מגובשת, יכולת חשיבה מורכבת המאפשרת בגישה ביקורתית שמשמעות לוゾזהות חלקים באישיותו שהובילו אותו לביצוע העבירות. כן התרשם שירות המבחן כי הנאם מתוסכל ומאוכזב עצמו עקב מעורבותו בעבירה, ונראה כי ההליך המשפטי משמעותי ביותר עבורו. בשל כל אלה, סבר שירות המבחן כי לאור דפוסי אישיותו של הנאם והתבוננות שהגיע אליהן, אין מקום לשלב את הנאם בהליך טיפול נספ, **וכי הסיכון להתנהלות חזча גבולות זהה בעתיד מצד הנאם הינה נמוכה**.

.54

מתוך שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאם ביום 31.05.2020, עדכן שירות המבחן כי הנאם שב להTEGROR באשקלון וחזר לעבוד בתחום אבטחת המידע בו עסק עורך להגשת כתב האישום כנגדו, טור שבידיקות השtan שמסר נקיות משרידי סם. אשר על כן, לאור ההליך השיקומי, העדר עבר פלילי, הערכת הסיכון הנמוכה, ולאור הימנעות הנאם מצריכת סמים ושאיופיו הנורמטיביות, המליץ השירות לבקר בעניינו של הנאם את הפן השיקומי ובאה המלצת העונשיות אשר פורטה בראשית הדברים.

.55

הנה כי כן, דרך החים שהנאם דבק בה מאז שוחרר מהמעצר בתקיך זה, הירטמותו לטיפול ושיטוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, התרששות שירות המבחן כי הנאם הינו אדם נורטטיבי בסיסו אשר ההליך הפלילי אינו משקף את מהלך חייו, טור שהסיכון להישנות עבירות מצד הינו נמוך, מעדים כי הלה זנה את עמדותיו ודפוסיו הערביניים וכי בעת הוא מבקש לשקם את חייו ולהשיבם למסלול נורטטיבי.

.56

כאן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודיע לפסקה המורה כי בעניינים של נאים שהורשו בעבירות ממין זו שבahn הורשע הנאם, צריך האינטרס האישי של הנאים לsegue מפני שיקול הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיידואלית, ולא בכדי ניתן למצוא בפסקיהם של בתים המשפט השונים מקרים שבהם הושטו על נאים שהורשו ביצוע עבירות דומות לאלו בהן הורשע הנאם לפני, אף במקרים חמורים יותר, אף עונשי מאסר מותניים בלבד (בין אם לצד צו של"צ ובין אם לאו) וראו בעניין זה, למשל, ת"פ (שלום ו-מ) 17959-03-18 מדינת ישראל נ' יניב זלבאני (פורסם בנבו, 28.10.2019); ת"פ (מחוזי מרכז) 11608-07-16 מדינת ישראל נ' אהרון היימפלד (פורסם בנבו, 06.01.2019); ת"פ (שלום ו-מ) 53375-03-18 מדינת ישראל נ' מיכאל כהן (פורסם בנבו, 25.09.2019).

.57

במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאם, ומביע מהם סלידה רבתה. אולם, באיזו הרاء בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, וביחוד בשם לב לכך שעסוקין בנאים צער, נעדר עבר פלילי, שהודה ביצוע העבירות והבע צער

וחרטה על מעשו, לאור ההליך הטיפולי שuber, וכן התרשםותו החיובית של שירות המבחן מכך שעסוקין בנאשם בעל מערכת ערכיים תקינה וחיווית, כאשר ביצוע העבירות על ידו הינה חריגה ואיינה מאפיינת את אורחות חייו, תוך שהסיכון הנש��ף הימנו להתנהלות דומה בעתיד הינו נמוך, מצאתי כי ניתן בזו הפעם למכת לקראותו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו.

.58

לצד האמור, מצאתי להציג בפניו של הנאשם כי ככל שלא יתמיד בדרך השיקומית, וחיליה ישוב לסתורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצד בית המשפט. מן הראי שידיעה זו תרחוף מעל ראשו כל העת.

.59

בהקשר זה יצוין כי נתתי דעתן להמלצת שירות המבחן, אם כי לא מצאתי לאמץ במלואה את המלצתו הן לעניין ביטול ההרשעה והן באשר להיקף שעوتה של "השל"צ". כידוע, המלצה שרות המבחן כשמה היא, המלצה שאינה מחייבת את בית המשפט אשר אמון על בחינת אינטרסים רחבים מלאה שבוחן שירות המבחן עת מגבש הוא את המלצתו, ולבית המשפט נתונה אפשרות שלא לקבל את המלצה במרקם המתאים.

.60

בכל הנוגע לרכיב פסילת רישון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם הנקי מסמים, מצאתי כי ניתן בזו הפעם למכת לקראותו בפן זהה ולהסתפק בפסילת רישון מותנית בלבד. בכל הנוגע לרכיב הכלכלי שבעניישה, הרי שבית המשפט לא ימנע מהשיט על הנאשם קנס, במיוחד נוכח העובדה כי עבירה הסיווע לשחר נabraה למטרת רווח כספי, אולם לצד חומרת העבירה, בקביעת גובהו יילקוו בחשבון גם מכלול מאפייניו החיווים של הנאשם.

.61

מכל המקובל לעיל, אני גוזרת על הנאשם את

העונשים הבאים:

.א.

צו של"צ בהיקף של 250 שעות.

העבודות תבוצענה במתחנ"ס צנלסון באשקלון בתפקיד עזרה בעבודות תחזקה כלליות. עבודות של "השל"צ" תחלנה לא מוקדם מ- 45 ימים מהיום.

.ב.

צו מבחן של שירות המבחן

למשך שנה מהיום.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע צו המבחן וצו של"צ, והמשמעות של אי עמידה בתנאי הוצאות.

העתיק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

.ג.

מאסר מותנה למשך 8 חודשים,

אשר יופעל אם תוקן תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירה סמיים מסווג פשוט.

.ד.

מאסר מותנה למשך 4 חודשים,

אשר יופעל אם תוקן תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירה סמיים מסווג עוון.

.ה.

כנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי

מאסר תמורה.

הכנס יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בכספי בית המשפט במסגרת הליך המעצר מושא תיק זה. היתרתו תושב למפקיד/ה.

.ו.

אני פוסלת את הנאשם מלקבול

או מלאחץ רישון נהיגת למשך 8 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בגיןוד לפיקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

.ז.

ה הנאשם יצahir על התחייבות

כמספר ערך סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בגיןוד לפיקודת הסמים המסוכנים לתקופה של שלוש שנים מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים - דיסקים, סמיים, מסמכים, סכין, וזאת בכפוף לחולוף תקופת הערעור.

ניתן בזאת צו להשבת המוצג - פלאפון, לידי הנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ד אב תש"פ, 04 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה:

לאור העובדה כי בהמ"ש הורה כי עבודות השיל"צ תבוצענה לא מוקדם מ- 45 ימים מהיום, אזי ברור כי פותחה בפני המאשימה לשקלות שיקוליה אודות הצורך להגיש ערעור בגין עתוגע לתוכנית השיל"צ.

הנאשם:

כמפורט בಗזר הדין, אני מתחייב להימנע במשך שלוש שנים מהיום מביצוע כל עבירה בגיןוד לפיקודת הסמים המסוכנים. הובהר לי כי ככל שאבצע כל עבירה מן העבירות בהן הורשעתו במשך שלוש שנים מהיום, ישת עלי סך של 10,000 ₪ ביחסו.

החלטה

נרשמה לפני התcheinות הנאשם כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום י"ד אב תש"פ, 04/08/2020 במעמד
הנוכחים.

נגה שמואלי - מאיר, שופטת
סגנית נשיא